

Ledere af Kina og Tyskland mødes forud for G20-topmødet

5. juli, 2017 – Ankommet til Berlin her til morgen, drøftede den kinesiske præsident Xi Jinping økonomiske og andre spørgsmål med den tyske kansler Angela Merkel, inklusive aspekter af samarbejde i tredjelande. Under en fælles pressekonference gentog Xi, at Kina var stærkt interesseret i samarbejde inden for højteknologiske pionerområder, såsom produktion inden for rumfart. Merkel nævnte en aftale, der er blevet underskrevet med Kina, om den fælles opførelse af et vandkraftværk i Angola som bevis for, at begge lande kan have sådanne fællesprojekter også i andre dele af Afrika og i Afghanistan.

Merkel sagde ligeledes, at Tyskland støtter det Nye Silkevejsprojekt og understregede, at Tyskland har taget en positiv holdning til initiativet. *»Vi ville med glæde deltage i sådanne projekter«,* sagde hun, *»og håber på en gennemskuelig udliciteringsproces.«* Xi sagde, at *»kinesisk-tyske relationer nu står over for en ny begyndelse, hvor vi har brug for nye gennembrud«.*

Xi skulle efter planen mødes med den tyske præsident, Frank-Walter Steinmeier, senere på eftermiddagen. Inkluderet i Xis Berlin-dagsorden er et besøg til Berlin Zoo for at se pandaerne Meng Meng og Jiao Qing, der ankom den 24. juni som et udlån fra Kina – set som en særlig gestus, eftersom pandaer er meget sjældne dyrearter og normalt ikke skænkes bort af kineserne. *»Jeg er overbevist om, at disse to kan blive nye ambassadører for vort venskab«,* sagde Xi.

Mødet mellem Putin og Xi 3. juli vil øge global stabilitet

Lørdag, 1. juli, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg til Rusland mandag, den 3. juli, vil indsprøjte friske impulser i udviklingen af bilaterale relationer på højt niveau og den økonomiske integration af det eurasiske område, sagde den kinesiske ambassadør til Rusland, Li Hui. Besøget markerer »den vigtigste begivenhed for bilaterale bånd i år«, sagde Li.

De to præsidenter vil mødes for tredje gang i år, efter møder på sidelinjerne af Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing den 14.-15. maj, og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) topmøde i Astana den 9. juni.

Xi og Putin, sagde Xi i et nyligt interview, vil lægge strategiske planer for yderligere forbedringer af de kinesisk-russiske relationer, styrkelse af praktisk samarbejde og fremme af forbindelsen mellem Bælte & Vej Initiativet og den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU).

De vil ligeledes udveksle synspunkter om styrkelse af global regeringsførelse ('governance'), så vel som også om internationale og regionale brændpunkter, sagde ambassadøren. »Det omfattende strategiske partnerskab for samarbejde mellem Kina og Rusland har udviklet sig stabilt, bæredygtigt og på højt niveau«, sagde Li. Med hensyn til håndteringen af internationale anliggender, har Kina og Rusland styrket strategisk koordinering og spillet deres dobbelte rolle som betydelige lande, sagde Li og bemærkede, at de begge har arbejdet for en politisk afgørelse af atomvåbenkrisen på Koreahalvøen og af krigen i Syrien. De to lande, påpegede han, udgør en ballast for regional og global fred og stabilitet.

Det er et strategisk valg for Kina og Rusland at styrke deres

relationer, da det er i overensstemmelse med begge landes og deres befolkningers kerneinteresser, sagde Li. »Uanset, hvordan de internationale omstændigheder skifter, bør vi gøre en helhjertet indsats for at opretholde og forbedre bilaterale relationer«, sagde ambassadøren.

I maj 2015 underskrev Kina og Rusland en fælleserklæring om at samordne Bælte & Vej Initiativet og EAEU. Li sagde, at forbindelsen mellem de to udviklingsplaner er begyndt at bære frugt og at man vil opnå flere resultater. Kina og Rusland er også stiftende medlemmer af både SCO og BRIKS-mekanismen, der består af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika. De to lande bør arbejde for et tættere samarbejde mellem SCO og BRIKS-landene, sagde Li.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping (højre) vil mødes med Ruslands præsident Vladimir Putin i Rusland, 3.-4. juli, 2017.

Beijings Wang Yi opfordrer verden til at bringe udvikling til Mellempøsten og sikre fred

25. juni, 2017 – Netop ankommet fra sit 12. besøg i Afrika, besøgte den kinesiske udenrigsminister Wang Yi Jordan og Libanon den 22.-23. juni for at diskutere med begge landes ledere midler til endelig at sikre fred for deres område, med særlig fokus på en løsning af krisen i Palæstina og Syrien.

Kina har klart gjort sig til en vigtig »spiller« i området og tilbyder samarbejde om økonomisk udvikling og tilføjer sin

vægt til bestræbelser for at afslutte krige og terrorisme, der har skabt elendighed og umenneskelig flygtningekrise.

Eksterne interventioner og modstridende, geopolitiske interesser optrapper spændinger; det internationale samfund må dedikere mere opmærksomhed og bestræbelser til at støtte udvikling i Mellemøsten for mere effektivt at adressere truslen om terrorisme, sagde Wang ved en pressekonference i Jordan efter sine møder med Kong Abdullah II og andre regeringsfolk den 22. juni, rapporterede *Jordan Times*.

Blandt de mest interessante områder for øget økonomisk samarbejde med Jordan, der rapporteres, er etableringen af et jordansk-kinesisk, teknisk universitet.

I Libanon, hvor Wang mødtes med præsident Michel Aoun, premierminister Saad Hariri, udenrigsminister Gebran Bassil, samt andre, var det store Bælte & Vej Initiativ diskussionens centrum. *Xinhua* rapporterer, at Aoun roste Kinas Bælte & Vej Initiativ og sagde, at Libanon var parat til at deltage aktivt. Aoun takkede Kina for, hvad det har gjort for stabiliteten i Libanon og Mellemøsten, og hilste mere investering i området fra Kina velkommen. Wang på sin side kaldte Libanon for »en vigtig station på den gamle Silkevej« og sagde, »vi hilser Libanons støtte og deltagelse i Bælte & Vej Initiativet velkommen«. Wang påpegede Libanons politik for at bevare national enhed og for at bevare sikkerhed og stabilitet gennem dialog og forhandlinger, som »at give nyttige erfaringer i, hvordan forskellige civilisationer kan have fredelig sameksistens«.

I sin Beirut-pressekonference sammen med Libanons udenrigsminister Bassil adresserede Wang flygtningekrisen for både palæstinensere og syrere.

»I takt med, at situationen i Syrien gradvist bliver stabil, bør syriske flygtninge, der var tvunget til at flygte til forskellige steder, tage tilbage til deres hjemland, hvilket

er alle flygtninges dybeste ønske ... Kina vil arbejde hårdt sammen med Libanon og alle lande for at spille en konstruktiv rolle i denne retning«, citerer CGTN, Kinas Tv-netværk, Wang for at sige. »En gennemgribende løsning af flygtningekrisen kræver udvikling og forbedring af folks levebrød, for at skabe de nødvendige omstændigheder for, at flygtningene kan komme af med fattigdom«, fremførte han.

Foto: Kinas udenrigsminister Wang Yi (bagest) lytter til sin libanesiske modpart Gibran Bassil under en briefing i Beirut, 23. juni, 2017. Wang var i Libanon for at mødes med libanesiske regeringsfolk som en del af sit besøg i Mellemøsten.

'Arg fattigdom kan absolut besejres'

Leder fra LaRouche PAC, 25. juni, 2017 – På nogle få årtier har Kina udført nogle økonomiske bedrifter, der har efterladt verden i en tilstand af lykkelig forbløffelse: de har bragt 700 millioner kinesere ud af fattigdom; hævet den forventede, gennemsnitlige levealder fra 35 år til 76 år i dag; lanceret videnskabeligt arbejde i verdensklasse omkring udforskning af rummet og udvikling af nuklear fusionskraft.

Men Kina hviler ikke på sine laurbær. Præsident Xi Jinpings regering planlægger at fjerne fattigdom i Kina – og der findes stadig 40 millioner mennesker i denne kategori – frem til år 2020. For nylig mødtes Xi med ledere af Kommunistpartiet i Kinas nordlige Shanxi-provins, hvor han sagde til dem:

»Så længe, vi gør os umage, tænker korrekt, træffer effektive forholdsregler og arbejder fornuftigt og nede på jorden, så

kan arg fattigdom absolut besejres.«

Kina begrænser heller ikke sin ambitiøse plan til Kina alene. Udenrigsminister Wang Yi deltog den 21.-22. juni i en todages konference med den Afrikanske Union i Addis Abeba, hvor han erklærede, at »tæt ved 400 millioner mennesker i Afrika lever under fattigdomsgrænsen, og flere end 40 millioner kinesere har behov for at blive løftet ud af fattigdom. Kina og Afrika må gå sammen i kampen mod fattigdom og om at opnå fælles udvikling. Dette er vores ansvar over for de kommende generationer, det kinesiske og afrikanske folks fælles mål og en iboende del af menneskeligt fremskridt.«

Wang Yi rejste fra Etiopien til Libanon, hvor han understregede, at »Kina er fortalere for flere handlinger til at bremse en forværring af flygtningekrisen i Mellemøsten og finde en løsning så snart som muligt«, og tilføjede, at Kina er villig til at forstærke samarbejdet inden for rammerne af Bælte & Vej Initiativet.

Som Schiller Instituttets stifter og internationale formand, Helga Zepp-LaRouche, i de seneste uger gentagende har understreget, så var Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted i sidste måned, 14.-15. maj, i Beijing, – og hvor hun selv var en fremtrædende deltager – et vendepunkt i moderne historie i retning af at gøre denne plan til en global realitet. Med den forgangne uges vigtige indikationer på USA's voksende involvering i Bælte & Vej-projektet, står vi nu på tærsklen til denne globale forandring.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, har været frontkæmpere for mange af disse udviklinger, længe før de indtraf. Det var Lyndon LaRouche, der først erklærede, at USA's tilslutning til Bælte & Vej Initiativet var *nøglen* til den strategiske krise, og til dette formål skabte han det programmatisk grundlag med sine *Fire Love*. Og det var Helga Zepp-LaRouche, der, i en tale i

Chongqing i 2015, først opfordrede Kina til at være med til at løse krisen med krige og emigration i Mellemøsten og Afrika, ved at bringe Bælte & Vej, eller den Nye Silkevej, ind i dette område. Det er Schiller Instituttet, der har været pionerer inden for udbredelsen af klassisk musik og kultur som grundlaget for en dialog mellem civilisationer, med det formål at begrave britisk geopolitik, én gang for alle.

Vi står nu mindre end to uger fra begyndelsen af G20-topmødet i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli, hvor historiske topmøder mellem og blandt Donald Trump, Xi Jinping, Vladimir Putin, Shinzo Abe, samt andre, vil finde sted. Men, uanset resultatet af disse møder, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag, er hele planeten nu i bevægelse under Bælte & Vej Initiativets overvældende dynamik. Et succesrigt resultat af dette initiativ er, som det har været tilfældet fra dets begyndelse, afhængigt af det enestående, strategiske og politikskabende, begrebsmæssige input, som LaRouche-bevægelsen leverer. Og det er denne bevægelses særlige ansvar, erklærede Helga Zepp-LaRouche, at bruge sin organiseringsindsats til at introducere skønhed i den politiske debat.

Som Lyndon LaRouche har haft for vane at sige i årtier, så er tiden nu inde til at have det sjovt.

Foto: Præsident Xi Jinping mødes med repræsentanter, der deltager i Kinas Unge Pionerers 7. Nationale Kongres, i Folkets Store Hal i Beijing, 1. juni, 2015. (Photo Xinhua/Ma Zhancheng)

Og foråret gik over i sommer

■■■

Lyndon H. LaRouche og Helga
Zepp-LaRouche, november,
2013.

Leder fra LaRouche PAC, 18. juni, 2017 – Fremtidige generationer vil se tilbage på disse dage i midten af 2017 som en hovedkorsvej i hele menneskets historie frem til i dag. De grundlæggende kendsgerninger, der stadig er stort set ukendte for de fleste amerikanere i dag, vil være velkendte for dem. Den måde, hvorpå Lyndon og Helga LaRouche i årtier, og på trods af intens forfølgelse, havde udarbejdet et Nyt Paradigme for en global civilisation, hvor mennesket endelig ville blive fuldt ud menneskeligt, og som var knyttet til et udstrakt program for en Verdenslandbro og for udvikling af fusionskraft og en genlancering af udforskning af rummet som et globalt rumprogram.

At dette LaRouche-program for Verdenslandbroen blev officielt vedtaget som kinesisk statslig politik i 2013 og i løbet af fire år fik tilslutning fra flere end 100 nationer, der repræsenterede flertallet af menneskeheden. At, takket være dette program, begyndte håb atter at indfinde sig i Afrika, efter årtiers fortvivlelse. Vejen var åbnet for en afslutning af Det britiske Imperium og det oldgamle imperiesystem, der havde forkrøblet menneskers sind, siden mindst begyndelsen af den optegnede historie.

At det var inden for en sådan sammenhæng, om end de amerikanske vælgere blev holdt uvidende om det, at de afviste Det britiske Imperiums præsidentkandidat, Hillary Clinton, og i stedet valgte den kandidat, der lovede venskab med Rusland og Kina, afslutningen af udenlandske aggressionskrige og genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov –

Donald Trump.

USA bevægede sig mod det Nye Paradigme.

Det britiske Imperium kæmpede indædt for at skaffe sig af med præsident Trump gennem et FBI-kup, eller gennem ethvert andet middel, de kunne udtænke. De fleste amerikanere hældede til at støtte deres valgte præsident og udviste ikke alene støtte, men også entusiasme, når de blev vist tillid. Men, for faktisk at kunne handle på dette, havde de brug for et virkeligt begreb om den globale proces og LaRouche-parrets mission, som var blevet dem nægtet.

Og her står sagerne i øjeblikket. Som en digter har sagt, »det sidste kapitel er endnu ikke skrevet«.

Foto: LaRouche-parret: Lyndon H. LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, november, 2013.

POLITISK ORIENTERING 13. juni, 2017: Kinas Nye Silkevej – LaRouches nye økonomiske verdensorden. Vil vi få 'LaRouchenomics'?

https://soundcloud.com/si_dk/kinas-nye-silkevej-larouches-nye-okonomiske-verdensorden-vil-vi-fa-larouchenomics

v/ formand Tom Gillesberg.

Video og lydfil.

Velkommen til dette fortsatte drama, som vi forhåbentlig vil se tilbage på om et par år og sige:

»Det var dengang, verden var på kanten af at udrydde og udradere sig selv; men lige pludselig, så lyttede menneskeheden til de fantastiske mennesker, de ikke ville lytte til før; så lyttede man til de vise ord fra Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institutet og Tom Gillesberg og Jacques Cheminade. Det her er folk, som igennem årtier havde kæmpet for at få vendt udviklingen og få verden sat på ret kurs. Og vi troede aldrig, det ville ske. Og lige pludselig, så begyndte man at lytte; og ikke nok med, at man lyttede til det her, man begyndte faktisk at gøre det.

Det var først kineserne, der for alvor så lyset og begyndte at gøre noget ved det. Men da først Kina satte sig i spidsen for dette udviklingstog, for den Nye Silkevej, så gik der ikke lang tid, så kom resten af menneskeheden med om bord, og så skete der noget. Og selv i de tidligere håbløse områder, som f.eks. New York City, hvor det var et mareridt, hvor man knap nok kunne bevæge sig fra A til B, fordi der var så mange folk, der skulle transporteres, og hele infrastrukturen var 100 år gammel; jamen, så i løbet af bare ganske få år med kinesisk hjælp, så lykkedes det faktisk at bygge en helt ny, fantastisk infrastruktur.

Og Donald Trump, som man forsøgte at gøre grin med, som man forsøgte at få afsat, som man forsøgte at få fjernet med alle midler; jamen, det viste sig, at han faktisk indgik et strategisk partnerskab med Kina, med Rusland og blev til en af USA's rigtig store præsidenter.«

Og det er det, vi må håbe er fortællingen om ganske kort, for det er det potentiale, der er i tiden. Igen, man forsøger ved hjælp af 'fake news', dvs., de veletablerede mediekkanaler i den vestlige verden, hele tiden at have en pseudodagsorden;

hele tiden at få folk fikseret på det ting, der *ikke* er de store spørgsmål, mens de virkelige, revolutionerende, afgørende begivenheder, der sker i verden rundt omkring, jamen, dem forsøger man ikke at snakke om.

Altså, hvor mange har læst i danske medier, en udførlig rapport fra Bælte & Vej Forummet, 14.-15. maj, (i Beijing); denne verdenshistoriske begivenhed, hvor 130 nationer var til stede, og hvor Bælte & Vej Initiativet så at sige gik ind i næste fase, og hvor sågar USA, som under Obama havde gjort *alt* for at sabotere dette udviklingsmomentum, faktisk gik med om bord; at man havde Pottinger som Trumps repræsentant; at man nu har etableret en samarbejdsgruppe, USA's Bælte & Vej Samarbejdsgruppe, som skal få integreret USA i Bælte & Vej politikken.

Tilmed i Danmark; Karen Ellemann blev sendt som Lars Løkkes personlige repræsentant: Hvor mange danskere tror I ved det? At Danmark var med på Bælte & Vej Forummet? 1 procent; 1 promille? 5 Mennesker ud af fem millioner? Det er meget få, for der har ikke været en lyd om det. Intet. Og det er ligesom måden, man forsøger at behandle det her på; man forsøger ligesom fanatisk at sige, i den gamle optik, i den gamle verden, at der ikke er sket noget; verden er, som den altid har været. ...

Den globale Silkevej for udvikling og fred – 'går fra idé til handling'

Leder fra LaRouche PAC, 7. juni, 2017 – I dag mødtes den kinesiske præsident Xi Jinping med Kasakhstans præsident

Nursultan Nazarbaiev, i Astana, hvor Xi, i september 2013, havde annonceret sit forslag for initiativet for det Økonomiske Silkevejsbælte. I en artikel, Xi skrev til sit aktuelle besøg, sagde han, at forslaget med succes var gået »fra idé til handling«, og at det nu virker som et »globalt offentligt gode«.

I dag i USA blev det samme iboende princip om offentligt gode – et gode, der er for alle – fremlagt, som konceptet for at genopbygge USA, i en præsentation af præsident Donald Trump, i en tale på bredden af Ohiofloden i Cincinnati.

Trump krævede en opgradering af amerikansk infrastruktur og jobskabelse. Der lå et fokus på renovering af sluserne og dæmningerne i Ohio-systemet og af alle USA's indlands- og kystvandvejes 12.000 miles. Han berettede om fortidige amerikanske infrastrukturpræstationer, inklusive byggeriet af Hoover Dam på fem år, og Golden Gate-broen på fire år. Se på Erie-kanalen – som var New York-guvernøren DeWitt Clintons drøm. Thomas Jefferson, sagde Trump, mente ikke, det kunne gøres. Men sig det til en New Yorker, og han finder en måde at gøre det på! Trump sagde, »Vi var engang en nation af byggere ... [Men] vi gør det ikke længere ... Reparerer ikke engang ting ...« Det må ændres, sagde han.

Vores udfordring i USA er at lykkes med at frembringe »handlings«-delen i »fra idé til handling«. Vi må fremtvinge en amerikansk frigørelse af Wall Street/City of Londons kollapsende, monetariske rod og skabe betingelser for bankvirksomhed, kredit og fremgang inden for produktivitet og videnskab, der har til formål at tjene nationen. I denne uge har vi to initiativer inden for dette program.

For det første vil en ny plan for USA blive udgivet af LaRouchePAC's Videnskabsteams medlem, Jason Ross, med titlen, »En fremtidig platform for USA's infrastruktur – case study: New York« (se EIR, 9. juni, 2017). Ross har samarbejdet med dr. Hal B.H. Cooper, transportingeniør, og andre, om

specifikke projekter for New York City, der er én stor infrastrukturkatastrofe. I sin introduktion erklærer Ross, »Vi indleder med at fremlægge løsninger på ignorerede spørgsmål om infrastrukturens rolle i økonomien. Og således udstyret med disse koncepter, går vi frem mod USA's nationale infrastrukturbehov i lyset af internationale infrastrukturudviklinger i Kina. Og sluttelig vender vi tilbage til New York City, i sammenhæng med byens nationale og internationale placering, og diskuterer de nødvendige, næste stadier af dens infrastrukturudvikling, idet vi ser frem, ikke 10 eller 20 år ind i fremtiden, men derimod flere generationer.«

Det andet initiativ i denne uge er handlingen for den nødvendige forudsætning for, at denne økonomiske søsætning kan finde sted – nemlig, genindførelsen af Glass/Steagall-loven fra 1933 for at adskille og beskytte kommerciel bankpraksis fra spekulationsvirksomhed, og som fungerede i 66 år frem til 1999, hvor loven uretmæssigt blev ophævet. To hovedsponsorer af lovforslaget til genindførelse af Glass-Steagall (H.R. 790, Loven om tilbagevenden til klog og forsigtig bankpraksis af 2017) i Repræsentanternes Hus – Marcy Kaptur (Dem.) og Walter Jones (Rep.) – briefede i går aftes Husets 'Rules Committee'[1] om nødvendigheden af Glass-Steagall og behovet for at få en fair debat i Huset om lovens genindførelse. Kapturs 8 minutter lange tale cirkulerer nu nationalt på de sociale medier.[2] Det forventes, at Kaptur vil forsvare den i debatten den 8. juni i Husets sal om H.R. 10, Loven om det finansielle VALG – en dum lov til Wall Streets fortsatte lancering.

Der er ingen tid at spille; farerne er mange. Med hensyn til vores nationale infrastruktur, så er vi gået ind i en forfaldsfase à la »Minneapolis-broen«, som refererer til katastrofen for 10 år siden (1. august, 2007), da en bro over Mississippifloden pludselig kollapsede midt i myldretiden og dræbte 13 mennesker og sårede yderligere 145 i kollapset. Det

kunne ske, ikke alene i USA, men hvor som helst, og hvornår, det skal være, i hele landet.

På den internationale scene er situationen i Sydvestasien kaotisk, kompliceret og farlig. I dag angreb terrorister det iranske parlament, med 12 døde til følge. Som den russiske præsident Putin gentog i sit kondolencebrev til det iranske folk, så »bekræfter angrebene endnu engang nødvendigheden af at intensivere internationalt samarbejde om bekæmpelse af terror«.

Video: Marcy Kaptur briefer Husets 'Rules Committee' om lovforslag til genindførelse af Glass-Steagall, H.R. 790, der ønskes bragt til afstemning i salen.

Foto (Kasakhstan's regering): Kasakhstan's præsident Nursultan Nazarbaev mødes med formand for Folkerepublikken Kina, Xi Jinping, 6. april, 2013.

[1] I Repræsentanternes Hus har komiteen ansvaret for reglerne for, at andre lovforslag kommer til afstemning i salen. (-red.)

[2] Se: Reinstatement of Glass-Steagall To Restore 'Golden Age' of American Growth

POLITISK ORIENTERING 31. maj, 2017.
Trump skaber ravage i G7 –

Vil han lade USA gå med i et strategisk partnerskab med Kina og Rusland? Se også 2. del her.

Med formand Tom Gillesberg:

Video 2. del:

»Velkommen til disse ufatteligt spændende tider, hvor verden i den grad flytter sig, og hvor centrum for den historiske proces i den grad er flyttet over til Kina. I betragtning af, at der er 1,4 mia. kinesere og den tusindårige, gamle kultur, man har dér, er det egentlig ikke så mærkeligt, fordi der er et fundament, specielt også med hele den konfucianske kultur, som midlertidigt, igennem et stykke tid, blev holdt nede pga., at udefra kommende, kolonialistiske kræfter kunne manipulere kineserne til at ødelægge sig selv, grundlæggende set – det var briterne meget gode til. Men, nu har Kina fundet sig selv, og dermed er Kina i gang med at indtage sin naturlige plads på verdensscenen. Det var, hvad vi så med dette verdenshistoriske topmøde, som fandt sted den 14.-15. maj, det såkaldte Bælt & Vej Forum, i Beijing, hvor 29 stats- og regeringschefer og 130 lande, 50 internationale organisationer med FN's generalsekretær i spidsen, og omkring 1500 delegerede, diskuterede, hvordan – hvor går vi nu hen i næste fase af dette gigantiske projekt, Kina har sat i gang, som allerede nu, i de projekter, man er blevet enige om, er 30 gange større end Marshallplanen i sin tid var det ... «

Lyd:

Iran afgørende for Silkevejen, understreger kinesisk ambassadør

23. maj, 2017 – *Tehran Times* udgav en artikel af Kinas ambassadør til Iran, Pang Sen, i går («The Silk Road: Glorious Past and Even Brighter Future») (Silkevejen: Strålende fortid og endnu lysere fremtid), som gennemgår de to nationers samarbejde i fortiden i den antikke Silkevej, og udtrykker smitsom optimisme for kinesisk-iransk samarbejde langs den Nye Silkevej i dag.

»I århundreder har Iran været et af de vigtigste trafikale knudepunkter og handelscentre langs Bælt & Vej«, skrev ambassadør Pang. »Med sin beliggenhed på et mødested for Bælt og Vej, har Iran en fremragende geostrategisk position. Siden gennemførelsen af den Fælles Omfattende Handlingsplan mellem P5+1 og Iran i 2015, er Irans interne og eksterne omstændigheder meget forbedret, hvilket giver bedre betingelser for samarbejdet mellem Kina og Iran.«

Han gennemgik de igangværende projekter, med kinesiske og iranske firmaer, der samarbejder »inden for mange felter såsom energi, transport, maskineri, metallurgi, vandkraft, elektricitet, telekommunikation, byggematerialer og biler. Byggeriet af Teheran-Qom-Isfahan-højhastigheds-jernbanen er i gang; projektet for moderniseringen af Teheran-Mashhad-jernbanestrækningen skal netop til at begynde; Teherans nye metrolinje kører glat; og det direkte godstog fra Yiwu, Kina, og til Teheran, har gennemført sin jomfrufærd. Sent sidste år blev to vigtige olieprojekter færdige, nemlig China National Petroleum Corp.'s (CNPC) Nordlige Azadegan Projekt, og China

Petroleum and Chemical Co.'s (SINOPEC) Yadavaran Projekt«, og med CNPC og NIOC, der har »underskrevet en ny hovedaftale for udviklingen af South Pars gasfeltet. Nu for tiden åbner flere og flere kinesiske selskaber foretagender i Iran, og de kinesisk finansierede forsknings- og udviklingsparker og bilindustrizoner er i drift«.

Irans aktive deltagelse i udarbejdelsen af planen for fremtidigt samarbejde under det netop afsluttede »fantastiske« Bælt & Vej Forum i Beijing vil inspirere og fremme større samarbejde, sluttede ambassadøren.

Foto: I februar 2017 ankom det første direkte godstog fra Yiwu, Kina, til Iran. Den 10.400 km lange tur tog 14 dage.

Den økonomiske platform

Leder fra LaRouche PAC, 25. maj, 2017 – Det, der altid må ligge til grund for vores forståelse af det, nogle mennesker blot kalder »infrastruktur«, må være Lyndon LaRouches begreb om, hvad det egentlig er, der gør sig gældende med et sådant begreb. For, det reflekterer den ene sandhed om menneskeheden og dens historie, nemlig den sandhed, at menneskeheden genopfinder sig selv og så at sige skaber en ny og bedre menneskelig art, gennem sin iboende, menneskelige kreativitet. Dette er den sandhed, der ligger i infrastruktur, sandheden om økonomi og sandheden om selve den menneskelige natur – de er i virkeligheden alle aspekter af én og samme ting, der stirrer os i møde, når vi først begynder at begribe det.

Ben Deniston fra LaRouche PAC Videnskabsteam fremførte dette argument på en forståelig måde den 13. april med sine korte bemærkninger til Schiller Instituttets Manhattan-konference, og som blev rapporteret i *EIR*, 5. maj.

[www.larouchepub.com/other/2017/4418lar_platform_concept.html]

Bens titel lød, »Fra den Nye Silkevej til rummet: LaRouches koncept om den økonomiske platform«. Og her, efter afslutningen af Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj en måned senere, har Lyndon LaRouche understreget, at det nye, internationale rumprogram nu er det næste, nødvendige skridt for menneskeheden.

Den tidligst kendte sådan »platform« var den præhistoriske trans-oceaniske, maritime kultur, som allerede besejlede verdenshavet under den sidste istid. Den karakteriserede denne kulturs »platform« som stjernekortet, som søfarerne brugte til at finde vej over det uvejssomme hav. Menneskets viden om stjernehimlen var den første videnskab og er på en måde fortsat kernen i al ægte videnskab – som Lyndon LaRouche i dybden forklarer hele dette spørgsmål i 1984 i sin artikel, »On the Subject of B.G. Tilak's Thesis: The Present Scientific Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss« (Om B.G. Tilaks tese: De nuværende videnskabelige implikationer af vediske kalendere ud fra Keplers standpunkt og kredse omkring Gauss), som findes genoptrykt i *EIR*, 28. april.[1]

Lyndon LaRouche bruger termen »platform« i denne forstand til at indikere en ægte videnskabelig, kulturel og økonomisk revolution, som kvalitativt transformerer menneskeheden, dens omgivelser, aktiviteter, overbevisninger og moral – ja, som faktisk omskaber mennesket til en ny, anderledes og bedre art.

Det var det menneskelige intellekt, der for første gang begreb stjernernes plan. Det var det menneskelige intellekt, der indledte menneskets erobring af kontinenternes indre, fra Karl den Stores store kanaler, til Colberts værker og Amerikas kanaler og jernbaner, og videre til kulminationen af dette menneskelige intellekt i den Eurasiske Landbro, eller Bælt & Vej, og som blev udtænkt af Lyndon og Helga LaRouche.

Den mest strålende side af det Tyvende Århundrede, som er integreret med Lyndon LaRouche og hans arbejde i det århundrede, vil altid være lanceringen af rumprogrammet, også selv om det i vid udstrækning blev afbrudt på det tidspunkt. Enhver dybere undersøgelse af rumprogrammets historie og dets personer bekræfter én i overbevisningen om, at dette i sig selv var en kvalitativt højere fase af den menneskelige civilisation: selve personerne, videnskabsfolkene, astronauterne og de hundreder af tusinder, der gjort alt, hvad der var muligt og umuligt for at støtte indsatsen – de var bedre mennesker, af en højere kvalitet. Idealistiske mennesker. Det er ganske åbenlyst; og det gælder i lige grad for det sovjetiske som for det amerikanske rumprogram.

Lyndon og Helga LaRouches ven, Krafft Ehrlicke, er et fremragende eksempel.

Som de nævnte artikler af Lyndon LaRouche antyder, så er det en kendt hemmelighed, at dagens og morgendagens rumpionerer har rødder tilbage i tiden, til istidens videnskabsfolk og globetrottere. Selv de navne, vi giver dem: »astronauter«, »kosmonauter«, »taikonauter«, fastslår korrekt, at de er »søfarere«, af det græske ord »nautes«. Det er de sandelig.

☒ Med vores lancering af en national kampagne for at revolutionere infrastrukturen i New York City, er dette nogle af den form for overvejelser, der ligger os på sinde.

Titelfoto: Helleristning fra Engelstrup, Odsherred, dateret til år 1000-500 f.Kr. Helleristninger med afbildning af skibe i hele Norden viser den store betydning, skibsfart havde for

datidens mennesker, hvor indlandsområderne var ufremkommelige.

Indsat foto: Shanghai Transrapid maglevtog i 2012. (photo: Lars Plougmann/Flickr CC BY-SA 2.0)

[1] Vi henviser til knappen *EIR* på hjemmesiden, der giver adgang til arkivet over samtlige årgange af *EIR*. Nogle artikler er dog kun for betalende abonnenter. For tegning af abonnement, henvendelse til vores kontor.

Er fred i Mellemøsten endelig muligt?

Leder Fra LaRouche PAC, 24. maj, 2017 – Præsident Trumps historiske besøg til de hellige steder for de tre religioner af Bogen (Den jødiske Bibel, den kristne Bibel og Koranen, - red.), sluttede i dag i Vatikanet. Udskrifter fra både Vatikanet og Det Hvide Hus rapporterer, at samarbejde omkring fred i Mellemøsten var det centrale diskussionsemne – »fremme af fred i verden gennem politisk forhandling og dialog mellem religioner«, som Vatikanet udtrykte det.

Forskellen mellem den aktuelle situation og så alle de mislykkede bestræbelser under tidligere præsidenter er den kendsgerning, at den britiske opsplittning af verden i Øst og Vest, den »frie verden vs. gudløs kommunisme«, skabt af briterne efter præsident Franklin Roosevelts død, er i færd med at blive smadret af samarbejdet mellem Donald Trump, Vladimir Putin og Xi Jinping. Den israelsk-palæstinensiske konflikt har tjent som den primære styrekabine for denne opdeling af verden, og det samme har Nordkorea i Asien. I begge tilfælde ville briterne og deres naive fjolser i USA og Europa træffe alle tænkelige forholdsregler for at *forhindre*,

at der kommer en løsning på disse betændte kriser, på trods af den kendsgerning, at deres eksistens var grobund for et terroristkaos og konstant truede med at blive gnisten til udbruddet af atomkrig.

Nu er en ny, økonomisk verdensorden på plads, hvilket demonstreredes af det succesrige Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, den 14.-15. maj. Alt imens Kina og Rusland var hoveddrivkraft bag denne proces, så sendte præsident Trump en højtplaceret repræsentant, skabte en »Bælt & Vej Komite for USA« for at følge op på forummet samt inviterede Kina til at deltage i planlægning og byggeri af den desperat nødvendige genopbygning af den smuldrende, amerikanske infrastruktur.

Med præsident Trump, der har kurs mod Bruxelles på torsdag til et NATO-møde (de anti-russiske fanatikere holder vejret i forventning om, hvad Trump vil sige), så fremlagde den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag et ekstremt positivt syn på det amerikansk-russiske samarbejde i krigen mod terror i Syrien.

»Vi taler med dem 'på alle tider af døgnet'«, sagde Shoigu om det amerikanske militær, »både nat og dag, og vi mødes ved forskellige lejligheder«. Chefen for den amerikanske generalstab, general Dunford, beskrev i sidste uge det tætte samarbejde med russerne og syrerne, selv om amerikansk lov forbyder egentlige fælles militære deployeringer.

Dette er det nye, globale miljø, baseret på samarbejde, i hvilket præsident Trump opfordrer Islam, Jødedom og Kristendom til at komme sammen for fred. Med hensyn til terrorisme sagde Trump søndag i Riyadh, ved et møde med ledere fra næsten 50 islamiske nationer, at det ikke er en konflikt mellem religioner, men mellem godt og ondt.

I samme ånd bryder muligheden for fred ud på Koreahalvøen. Den nyligt valgte præsident for Sydkorea, Moon Jae-in, promoverer

åbenlyst en genindførelse af 'Solskinspolitikken' for økonomisk samarbejde med Nordkorea, både for fælles udvikling og for at etablere den nødvendige tillid for en aftale for at afslutte Nordkoreas atomprogram, til gengæld for en fredsaftale og løfte om ikke-aggression fra USA.

Præsident Moons udsending til Rusland, Song Young-gil, holdt dybtgående diskussioner med Ruslands minister for udvikling i Fjernøsten, Alexander Galushka, i sidste uge. Song sagde til det sydkoreanske nyhedsbureau, *Yonhap*: »Minister Galushka foreslog, at det trilaterale samarbejde mellem Syd- og Nordkorea og Rusland, og som har befundet sig i et dødvande pga. atomspørgsmålene, nu fremsættes af hver nation, og det gik jeg ind på.« Dette har været kernen i Lyndon LaRouches forslag mht. Korea i de seneste tyve år. Ligesom tilfældet er i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej også her den platform, på hvilken fred endelig kan etableres.

Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, sagde ved Sikkerhedsrådets møde om Nordkorea tirsdag, at »der er intet til hinder for en dialog i den aktuelle situation – det kræver politisk vilje.«

»Alle skridt fremad i Koreakrisen er sket gennem dialog«, sagde han – og han kunne have tilføjet, at alle skridt fremad blev saboteret af krigspartierne i Vesten, først Bush og Cheney og dernæst Barack Obama.

Disse geopolitiske spil kan og må lægges i graven for evigt, og Imperiets ild må slukkes. Tiden er inde.

Foto: USA's præsident Donald Trump havde udstrakte drøftelser med Pave Frans under en privat audiens i Vatikanet, 24. maj, 2017. Her beundrer han med fr. Trump Michelangelos store vægmaleri, Dommedag, i det Sixtinske Kapel i Vatikanet.

RADIO SCHILLER 22. maj, 2017: Gør Kinas Bælt & Vej- Initiativ til Verdenslandbroen

Med formand Tom Gillesberg

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige

trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de

skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn, finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplittning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplittninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de

skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Helga Zepp-LaRouche på kinesisk Tv i diskussion om Bælt & Vej; 28 min.

**RADIO SCHILLER 15. maj, 2017:
Bælt & Vej Forum i Beijing:
Med deltagelse af bl.a. USA,**

Danmark og Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche

Med formand Tom Gillesberg

China Daily har også en artikel om Helga Zepp- Larouche i sin dækning af Bælt & Vej

14. maj, 2017 – I sin artikel, **»Momentum for Bælt & Vej-Initiativ vokser med utrolig kraft«**, fremlægger *China Daily's* engelske udgave også Schiller Instituttets stifter og leder, Helga Zepp-LaRouches vurderinger af Bælt & Vej Forum (BVF).

Helga Zepp-LaRouche kaldte Bælt & Vej-initiativet (BVI) »en ny dynamik med et nu voksende momentum. De personer, der sagde, at Bælt & Vej-initiativet ville bryde sammen, har nu beviseligt taget fejl, for statistikkerne viser nu, at det er blevet verdensøkonomiens motor for vækst – ja faktisk, den eneste motor for vækst.«

I den mest dristige udtalelse karakteriserede Zepp-LaRouche initiativets art: »Kina har haft en utrolig økonomisk udvikling i løbet af de seneste 30 år, og det, som Bælt & Vej-initiativet på en vis måde gør, er, at det gør det muligt for Kina at eksportere dette mirakel.« Og, sagde hun, »initiativet

har allerede ændret dynamikken omkring mange af brændpunkterne i verdens kriseområder«.

Tyrkiets præsident Tayyip Erdogan gav i sin hovedtale udtryk for, at han var enig i denne indsigt, da han udtalte, at »Dette [BVI] vil blive et initiativ, der vil gøre en ende på terrorisme«.

Helga Zepp-LaRouche understregede over for *China Daily*, at Kina havde vist, det var førende på verdensplan mht. højhastigheds-jernbanesystemer, som landet frem til år 2025 vil have 40.000 km af, og som det begyndte at opbygge i 2006. Hun bemærkede den elendige tilstand, som USA's transportinfrastruktur befinder sig i, og at kinesisk ekspertise kunne hjælpe USA med at efterligne et sådant højhastigheds-jernbanenet. Hun bemærkede, at der var »positive tegn« under Trump-Xi-topmødet på Mar-a-Lago, Florida, »og, alt imens hr. Trump ikke selv er til stede ved Forummet, så er der planlagt et snarligt besøg til Kina«, sagde hun.

Foto: Helga Zepp-LaRouche ses her som deltager og taler på topmødet 'T20' – Tænketank 20 – i Beijing, 29. juli, 2016.

Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche deltager i Bælt & Vej Forum

14. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche deltog i Bælt & Vej Forum i Beijing i dag, som leder af Schiller Instituttet. Schiller Instituttet, der er én af de afgørende tænketanke, der er

involveret i Bælt & Vej-initiativet, var blevet inviteret til at deltage i konferencens diskussioner.

Det kinesiske pressebureau *Xinhua* interviewede Zepp-LaRouche, som i Kina velkendt som »Silkevejsladyen« for igennem nu 35 år at være fortaler for idégrundlaget for det, der nu er Bælt & Vej-initiativet. Interviewet er dateret Berlin, 14. maj. En uge tidligere, den 5. maj, interviewede *China Daily* Zepp-LaRouche om hendes organisations mobilisering for USA's deltagelse i topmødet 14.-15. maj, og gav interviewet overskriften, »Trump opfordres til at deltage i Bælt & Vej Forum«.

Nu, sent søndag aften ved *EIR Alert's* sengetid i USA, har *Xinhua* på sin »I dybden«-side, interviewet med Zepp-LaRouche.

Ordlyden i *Xinhuas* interview er som følger: »Interview: Bælt & Vej-initiativ bliver 'En virkelig Verdenslandbro'«.

»Berlin, 14. maj (*Xinhua*) – Kinas Bælt & Vej-initiativ vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, siger Helga Zepp-LaRouche, præsident for tænketanken Schiller Institutet, til *Xinhua*.

»'Bælt & Vej-initiativet er det vigtigste, strategiske initiativ på planeten', sagde hun. 'Det bringer ikke alene økonomisk fremgang til alle deltagerlandene, men udgør også et virkeligt fundament for en fredsorden for det 21. århundrede.'

»'I begyndelsen troede visse lande, at initiativet kun ville bringe fordele for Kina, men indså dernæst, at det drejede sig om win-win-samarbejde mellem alle deltagerlandene', sagde hun.

'For Afrika og andre udviklingslande er det første gang, de har fået adgang til avancerede teknologier inden for initiativets rammer for bekæmpelse af fattigdom og styrkelse af udvikling', sagde ekspertten.

Initiativet gør det også muligt for andre lande at 'gentage de

seneste tyve års kinesiske, økonomiske mirakel', tilføjede hun.

Hun udtrykte også sin overbevisning om, at Bælt & Vej-initiativet spiller en vigtig rolle i fremme af den menneskelige civilisation.

'Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde inden for termonuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer.'

Gennem initiativet vil alle deltagerlande også få en chance for at lære om hinandens kulturer og traditioner, sagde hun.

'Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage', sagde Zepp-LaRouche.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche i Kina, 1996, ved Den Eurasiske Landbros Østlige Terminal.

Australien må tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet. Video fra Citizens Electoral Council, Australien

Leder af CEC, Australien, som er en søsterorganisation til LaRouche-bevægelsen, Craig Isherwood, præsenterer Bælt & Vej / den Ny Silkevej med Australien som omdrejningspunkt.

**RADIO SCHILLER den 24. april
2017:**

**Valget i Frankrig: Jacques
Cheminade var fornuftens
stemme**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING 20.
april 2017:**

**Nordkorea, Syrien: Briterne
vil have Trump i
krig for at skabe splid med
Rusland og Kina**

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Briterne erklærer, at aggressionskrig ikke er ulovligt i Storbritannien

Leder fra LaRouche PAC, 17. april, 2017 – Briterne har åbent erklæret, at aggressionskrig muligvis nok er ulovligt under folkeretten – men ikke i Det forenede Kongerige! Londonavisen *The Guardian* rapporterer i dag, at, i en sag, som er blevet anlagt mod Tony Blair af ofre for Blairs ulovlige Irakkrig, med anklager om, at Blair med overlæg løj om, at Saddam Hussein skulle være i besiddelse af masseødelæggelsesvåben og dernæst lancerede en aggressionskrig mod en nation, der på ingen måde truede UK, har Jeremy Wright (Queen's Council; Dronningens advokat) interveneret for at afvise sagen. Hans argument: Blair har immunitet over for sagsanlæg og, hvad der er højst utroligt, at en aggressionskrig ikke er en forbrydelse under britisk lov. Dét har vi det, sort på hvidt.

Så sent som i går hævdede Londonavisen *Sunday Times*, at den talte for den amerikanske regering (fra »unavngivne kilder« i det amerikanske militær), der sagde, at præsident Trump står for at lancere et førsteangreb i en aggressionskrig imod Nordkorea, med fantasien om, at et sådant angreb kunne ødelægge hele Nordkoreas atomvåbenkapacitet. Ethvert fornuftigt tænkende menneske ved, at et angreb mod Nordkorea ville udløse en krig, der ikke alene ville udløse terror i hele Asien, men som også med sikkerhed ville fremprovokere et globalt atomholocaust. Faktisk sagde Trump selv, og hans nationale sikkerhedsrådgiver general McMaster, i søndags, at pres mod Nordkorea ville gå lige til grænsen af, men uden,

militær aktion.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Vladimir Putin, i et samarbejde med Kina og potentielt set med USA under præsident Trump, som den nødvendige topperson, eller øverstkommanderende, der kan skabe realiseringen af en løsning på krisen i Korea. Faktisk har Putin i løbet af det seneste årti skabt podekrystallen til en løsning, med etableringen af en ny havnefacilitet i Nordkoreas nordøstlige Rason-region, og med udskibning af russisk kul fra denne havn og til Sydkorea, i ledtog med både private og statsejede selskaber i Sydkorea (Hyundai Marine, det statslige stålselskab POSCO, og det statsejede jernbaneselskab KORAIL). Dette samarbejde om fælles udvikling, mellem alle regionens lande, udgør den nødvendige forudsætning for at løse den politiske og strategiske krise på den Koreanske Halvø og for at føre til en eventuel genforening. Den nyligt afsatte, tidligere præsident for Sydkorea, Park Geun-hye, havde, ved at kapitulere til Obamas fremstød for militær konfrontation med Kina, lukket alle konstruktive politikker mellem Seoul og nordkoreanerne ned samtidig med også at indvilge i den særdeles provokerende deployering af amerikanske THAAD-missiler i Sydkorea – en alvorlig destabilisering af magtbalancen, og en provokation imod både Kina og Rusland.

Tilbage i 1992 spillede Lyndon LaRouche, under præsident Kim Dae-jung, en afgørende rolle med skridt til løsning af den betændte Koreakrise, hvor hegnet til den demilitariserede zone den 8. september, 2002, blev åbnet, og genopbygningen af jernbaneforbindelser mellem Nord- og Sydkorea blev genoprettet. LaRouche var ophavsmand til konceptet med en »Ny Silkevej« i 1992, med byggeri af højhastigheds-jernbaneforbindelser »fra Pusan til Rotterdam«. Præsident Kim vedtog konceptet og kaldte den koreanske jernbaneplan for »Jernsilkevejen« og sagde: »Når den Trans-koreanske Jernbane er opkoblet til den Trans-kinesiske eller den Transsibiriske Jernbane, kunne et tog fra London nå frem til Seoul og Pusan

via Paris, Østeuropa, Centralasien og Sibirien eller Kina.«

Men det var George W. Bush' og Dick Cheneys æra, og de rykkede frem for at knuse ethvert samarbejde mellem Nord- og Sydkorea ved falsk at erklære, at Nordkorea i hemmelighed byggede atomvåben. Inspektører fra Det Internationale Atomenergiagentur, IAEA, blev dernæst tvunget til at rejse, og Nordkorea påbegyndte rent faktisk et atomvåbenprogram i en grad, hvor de nu har produceret 10-20 atombomber. Efter at have forstået, hvad det var, Bush og Cheney gjorde mod Irak, og hvad Obama gjorde mod Libyen, hvor disse to nationer frivilligt opgav deres atomvåbenprogram for blot at blive bombet tilbage til stenalderen, er der nul chance for, at Nordkorea vil opgive sit atomvåbenprogram, med mindre USA også indvilger i at afslutte sine trusler om militærangreb og »regimeskifte«.

Vil Trump adlyde ordrer fra London, eller vil han leve op til sine kampagneløfter om at være venner med både Rusland og Kina for at gøre en ende på Det britiske Imperiums opdeling af verden i krigsførende fraktioner, især Øst vs. Vest? Der eksisterer nu et potentiale for at realisere LaRouches krav om et nyt paradigme, baseret på udvikling af alle nationer, gennem den Nye Silkevej.

Dette afhænger tungt af det amerikanske folks, og deres ledes, evne til at identificere den britiske imperiehånd, der driver en kile ind mellem USA og dets naturlige partnere i Rusland og Kina, dette britiske imperium, der endda er villig til at fremprovokere en global atomkrig. Civilisationen afhænger nu, i dette historiske vendepunkt, af sandhed og fornuft. Som en plakat ved et møde i LaRouche Political Action Committee (LPAC) i Manhattan søndag, lød: »Få Trump tilbage på skinnerne – Maglev (svævetog), ikke krig.«

Foto: Daværende britiske premierminister Tony Blair taler for tænketanken Center for American Progress, 2009. (Photo: Center for American Progress CC-SA)

POLITISK ORIENTERING den 10. april 2017: Briterne stod bag løggen om giftgas- angrebet i Syrien for at få Trump i krig med Rusland

Med formand Tom Gillesberg

»Det er den 10. april, og vi befinder os i en meget dramatisk, meget uhyggelig, eskalerende situation internationalt: På baggrund af denne dybt uansvarlige og britisk fremprovokerede Trump-aktion, hvor Donald Trump torsdag aften amerikansk tid, fredag morgen europæisk tid, giver besked om, at amerikanske missiler skulle ramme mål, denne flybase i Syrien. Det skete på baggrund af, hvad der helt klart er 'fake news': beskeden om, at syriske fly skulle have brugt kemiske våben, sarin, i et angreb i Syrien; og der er ikke nogen tvivl om – og det er der i efterrettingsverden meget stor diskussion om – at det syriske luftvåben ikke brugte kemiske våben til dette angreb. Ikke desto mindre, så, i vanlig stil, som vi har set det, hver gang, man ønsker at skabe krig, så har man ellers lanceret historien med fuld musik i medierne; der er ingen snak om sagen, det her er Assad, Assad har gjort det her; hvad er russernes ansvar; vi må gøre noget; Trump som repræsentant for den frie verden har gjort det rigtige, han går ind og trækker en streg i sandet, gør det, Obama aldrig turde gøre, nemlig ... og så stilles Assad til ansvar ... og de går ind og bomber. Og det her er jo totalt i modstrid med alt det, Donald Trump blev

valgt på; hvorfor valgte den amerikanske befolkning Donald Trump ...?«

POLITISK ORIENTERING den 6. april 2017:

Under mødet mellem Trump og Xi Jinping//

Giftgas-angreb i Syrien kan sabotere

USA-Kina-Rusland-samarbejde

Med formand Tom Gillesberg.

»Det er i dag 6. april, den første dag i et todages møde i Florida ... mellem Donald Trump og Xi Jinping. Der er mange spekulationer om, hvad der skal komme ud af det. Det er meget, meget tidligt i Trumps præsidenttid, at man tager et så stort møde; det er trods alt mellem verdens to største økonomiske magter. Meget vigtigt møde; det er givet, at begge sider har forberedt sig rigtig godt. Donald Trump er også assisteret af udenrigsminister Tillerson, der jo som bekendt ... skulle have været til NATO-topmøde netop nu, men hvor han på forhånd annoncerede, at han ikke kom til NATO ministertopmødet, fordi han havde vigtigere ting at tage sig til, nemlig dette møde med Kina, og så flyttede man NATO ministertopmødet ... Tillerson var som bekendt for meget kort tid siden i Kina og havde lange diskussioner med Xi Jinping, og i den forbindelse ikke mindre end to gange sagde de magiske ord: USA under Donald Trump

ønsker et meget positivt forhold til Kina, baseret på politikken om ingen konfrontation, ingen konflikt, gensidig respekt, og at man altid vil søge efter win-win-løsninger ... «

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 23. marts 2017: Trump vil genoplive Hamiltons, Henry Clays og Lincolns “Amerikanske System”

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

FN's Sikkerhedsråd anerkender Den Nye Silkevejs vision om

en 'fælles fremtid' som afgørende for fred i Afghanistan

18. mrs., 2017 – FN's Sikkerhedsråds resolution, der fornyer FN's Hjælpemissions mandat i Afghanistan for endnu et år, og som i går blev enstemmigt vedtaget, inkluderede et nyt fokus i år: at sikring af fred og stabilitet i Afghanistan fordrer en fremgangsmåde, der har rødder i bestræbelser for »at skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Resolutionen nævnte ligeledes specifikt det globale Nye Silkevejs-initiativ som afgørende for at udvikle Afghanistan.

Med en gentagelse af behovet for en omfattende økonomisk, sikkerheds- og udviklingsmæssig fremgangsmåde for genopbygningen af Afghanistan, erklærer resolutionen, at medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd understreger »den afgørende betydning af at fremme et regionalt samarbejde i en win-win-samarbejdsånd som et virksomt middel til promovning af sikkerhed, stabilitet og økonomisk og social udvikling i Afghanistan og i området, for at skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«.

Den modsatte pol af britisk imperie-geopolitik!

I interviews til reportere efter den enstemmige vedtagelse fejrede Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, betydningen af denne udvikling som, »at det viser det internationale samfunds konsensus til at omfavne konceptet« med et menneskeligt fællesskab for en fælles skæbne, rapporterede *Xinhua*. Dette er første gang, at Kinas »milepæl af et koncept« er blevet inkorporeret i en resolution i FN's Sikkerhedsråd, bemærkede *Xinhua*.

Liu citerede også resolutionens eksplicitte nævnelse af Kinas Silkevejs-initiativ og påpegede, at det vil være med til at

skabe »en favorabel atmosfære« for 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', som Kina vil være vært for i Beijing den 14.-15. maj, med det formål at »gennemføre en brainstorm omkring indbyrdes forbunden udvikling«.

I denne henseende erklærer resolutionen, at Sikkerhedsrådet »hilser velkommen, og yderligere opfordrer til, bestræbelser på at styrke udviklingen af regionalt, økonomisk samarbejde, inklusive forholdsregler for at fremme regional konnektivitet, handel og transit, inklusive gennem regionale udviklingsinitiativer såsom Det Økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. Århundredes Maritime Silkevejs-initiativ (Bælt & Vej), samt regionale udviklingsprojekter«.